

1 ซามูเอล 16:1-13

“บุตรของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

ชีวิตของดาวิด: บุคคลที่ซับซ้อนตามพระทัยของพระเจ้า

ศาสตราจารย์ไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

15 มิถุนายน 2025

เข้านี้ เราเริ่มต้นการเดินทาง 12 สัปดาห์โดยดูชีวิตของกษัตริย์ดาวิด

มีหลายสิ่งที่เราสามารถเรียนรู้จากเขา ทั้งดีและร้าย

ที่สามารถช่วยหล่อหลอมชีวิตของเราเองในฐานะสาวกของพระเยซูคริสต์

ผู้เป็นกษัตริย์ของกษัตริย์และพระเจ้าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

กษัตริย์ดาวิดมีหมึกจำนวนมากในพันธสัญญาเดิม มีบทต่างๆ ประมาณ 60

บทอยู่ที่ให้กับชีวิตของเขา ซึ่งครอบคลุมทั้งหนังสือ 1 และ 2 ซามูเอล 1 พงศกษัตริย์ และ 1

พงศาวดาร

กษัตริย์ดาวิดมักถูกเรียกว่า “บุคคลตามพระทัยของพระเจ้า” ซึ่งมาจาก 1 ซามูเอล 13:14

ข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวเป็นคำอธิบายของพระเจ้าเกี่ยวกับบุคคลประเภทที่จะเป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล ดาวิดกลายเป็นกษัตริย์องค์นั้น และตำแหน่งนี้จึงถูกนำมาใช้กับเขา

เราเห็นคำกล่าวนี้ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งในพันธสัญญาใหม่ ประมาณ 1,100 ปีต่อมา ในกิจการ 13:22

เมื่อเปาโลเล่าถึงประวัติศาสตร์ของอิสราเอลที่นำไปสู่พระเยซู

การกล่าวว่าดาวิดเป็น “คนตามพระทัยของพระเจ้า”

ไม่ได้หมายความว่าดาวิดใช้ชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ในความเป็นจริง บาปบางอย่างของเขานั้นร้ายแรง และเราอาจสงสัยว่า “ทำไมชายคนนี้จึงถือว่าเป็น ‘คนตามพระทัยของพระเจ้า’ ได้”

ฉันเคยค้นคว้าเรื่องนี้มาก่อน นี่คือเหตุผลที่ฉันตั้งข้อสงสัยว่า “ชีวิตของดาวิด:

ชายผู้ซับซ้อนตามพระทัยของพระเจ้า” นี้ไม่ใช่จุดประสงค์ที่จะดูหมิ่นหรือตั้งคำถามต่อพระคัมภีร์

แต่เป็นการช่วยให้เราเห็นว่าดาวิดไม่ใช่ตัวตลกอีกต่อไป และเป็นมนุษย์มากขึ้น... เข้าถึงได้มากขึ้น

บางครั้งเรายกย่องวีรบุรุษในพระคัมภีร์ของเราไว้บนแท่นที่สูงส่งและทำให้พวกเขายิ่งใหญ่กว่าชีวิตจริง ฉลาดกว่า แข็งแกร่งกว่า สูงส่งกว่า และศักดิ์สิทธิ์กว่าที่เป็นจริง ความจริงก็คือ:

มีเพียงพระเจ้าผู้เป็นพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทรงมีพระปัญญา

พลังอำนาจ ความสูงส่ง และศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าที่เราจะจินตนาการได้ ดังนั้น ฉันหวังว่าในซีรีส์นี้

เราจะเห็นดาวิดเป็นคนที่เราสามารถเชื่อมโยง เรียนรู้จาก และได้รับแรงบันดาลใจ

เพื่อที่เราจะได้เป็นชายและหญิงที่ถูกใจพระเจ้าเช่นกัน ในการเป็นสาวกของพระเยซู

ก่อนที่เราจะอ่านข้อพระคัมภีร์ของวันนี้ ขอให้ฉันเล่าประวัติย่อๆ เกี่ยวกับซามูเอล

ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับใครก็ตามที่อาจไม่แน่ใจเกี่ยวกับเขา

เพราะเขาเป็นบุคคลสำคัญที่ไม่ได้รับการแนะนำในข้อพระคัมภีร์นี้ เราอยู่ในหนังสือ 1 ซามูเอล

และยังมี 2 ซามูเอลอีกเล่มหนึ่งที่ เราจะอ่านใน 2/3 สุดท้ายของซีรีส์นี้

ซามูเอลเป็นผู้นำที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล โดยทำหน้าที่เป็นปุโรหิต

(แม้ว่าจะไม่ได้เรียกอย่างเป็นทางการว่าเป็นปุโรหิต) ผู้พิพากษา และผู้เผยพระวจนะ

โดยพื้นฐานแล้ว ตามลำดับนี้ แม้ว่าบทบาทจะทับซ้อนกันก็ตาม

ไม่ว่าเขาจะดำรงตำแหน่งใดหรือมีบทบาทใด

ซามูเอลก็เป็นที่รู้จักในฐานะผู้ปฏิรูปและผู้ที่ทำให้คนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ช่วยนำพาชาวอิสราเอลผ่านการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนผ่าน

และเขานำชาวอิสราเอลกลับคืนสู่การนมัสการที่ถูกต้องและมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า และที่สำคัญ ในฐานะศาสดาพยากรณ์

ซามูเอลได้กระทำการแทนพระเจ้าในการเลือกและเจิมกษัตริย์สององค์แรกของอิสราเอล

(ทำให้ซามูเอลเป็นผู้พิพากษาองค์สุดท้าย) – คนแรกคือซาอูล และคนที่สองคือดาวิด อันที่จริง

เราได้อ่านเกี่ยวกับซามูเอลที่เลือกและเจิมดาวิดในวันนี้ จากนั้นมาเข้าสู่ข้อพระคัมภีร์ประจำวันกัน: 1

ซามูเอล 16:1-13

มาเจาะลึกกันเลยว่าดาวิดได้รับเลือกอย่างไร

ดาวิดเป็นผู้ที่ไม่น่าจะได้รับการเสนอชื่อและถูกเลือกอย่างน้อยสองครั้ง ประการแรก

ดาวิดไม่ได้มาจากครอบครัวที่ถูกต้อง ซึ่งถือเป็นการตัดสินลูกชายของเจสซีทั้งหมด

กษัตริย์ซาอูลมีลูกชายหลายคน โดยสามคนได้รับการกล่าวถึงค่อนข้างเด่นชัดในพระคัมภีร์

รวมทั้งโยนาธาน ลูกชายคนโตของเขา ซึ่งควรจะได้อับราฮัมบัลลังก์

เราจะพบกับเขาในตอนต่อไปของซีรีส์นี้ ฉันได้กล่าวถึง 1 ซามูเอล 13:14 ไปแล้ว

แต่นี่คือข้อเต็มซึ่งผู้เผยพระวจนะซามูเอลพูดกับกษัตริย์ซาอูลว่า “แต่บัดนี้อาณาจักรของเจ้า [ซาอูล]

จะไม่คงอยู่ พระเจ้าทรงแสวงหาชายคนหนึ่งที่ถูกใจพระองค์เอง

และทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นผู้นำของประชาชนของพระองค์

เพราะเจ้าไม่ได้รักษาพระบัญชาของพระเจ้า” ดังนั้น

มงกุฎจะไม่ถูกส่งต่อไปยังลูกชายของเขาเองอย่างที่คาดไว้ตามปกติ

แต่จะตกเป็นของคนใหม่และครอบครัวใหม่

ประการที่สอง ดาวิดเป็นผู้สมัครที่อายุน้อยที่สุดและมีโอกาสน้อยที่สุดในครอบครัวของเขา

เราเพิ่งอ่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อซามูเอลไปหาเจสซีและขอให้เขานำลูกชายของเขาออกมา

ในตอนแรก ดาวิดไม่ได้ถูกนับรวมด้วยซ้ำ พ่อของเขาเองไม่ได้พาเขาไปรายการเกมโชว์ “Let’s Pick a King from Your Family”

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นเพราะไม่สะดวกเพราะเดวิดออกไปเลี้ยงแกะหรือเพราะเจสซีไม่คิดว่าลูกชายคนเล็กของเขาจะมีคุณสมบัติเหมาะสมหรือไม่ อาจเป็นอย่างหลังก็ได้

แม่สามีของฉันเล่าเรื่องที่ปู่ของเธอหรืออาจจะเป็นปู่ทวดออกจากอังกฤษพร้อมกับพี่ชายสองคน

เนื่องจากพี่ชายคนโตของพวกเขาจะสืบทอดทรัพย์สินของครอบครัวและสิ่งอื่นๆ ที่จะตกทอดไป

นั่นเป็นเพียงวัฒนธรรมในสมัยนั้น และเมื่อ 3,000 ปีก่อน อิสราเอลก็มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกัน

เป็นไปได้อย่างไรที่คนสุดท้ายจะได้รับเลือกเป็นกษัตริย์ แม้แต่พระองค์ก็ไม่ได้รับเชิญด้วยซ้ำ

ดังนั้น ตามคำร้องขอของซามูเอล ดาวิดจึงถูกนำตัวจากทุ่งนา

และพระเจ้าทรงแจ้งให้ซามูเอลทราบว่าดาวิดคือผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกเกี่ยวกับความจริง

ความศักดิ์สิทธิ์ และการพิพากษาบาปที่ชอบธรรมของพระเจ้า

และพวกเขามักจะลืมนึกไปว่าพวกเขาก็เป็นคนบาปเช่นกัน

ซึ่งได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้า

นี่เป็นความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า ดังนั้น

ในความสุดโต่งทางเทววิทยานี้ คุณจะลงเอยด้วยคริสเตียนที่มีพฤติกรรมที่ตัดสินและเกลียดชังผู้อื่น

เพราะพวกเขาคาดหวังและเรียกร้องพฤติกรรมคริสเตียนจากคนที่ไม่รู้จักรพระเยซู นั่นมันบ้ามาก

ดังนั้น เปาโลจึงต้องการให้พวกเขามีเทววิทยาที่ถูกต้องซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้อง การใช้ชีวิตที่ถูกต้องมีรากฐานมาจากความเข้าใจที่ถูกต้องและความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า และพระเจ้าต้องการสิ่งนี้สำหรับเราในวันนี้เช่นกัน เราต้องการให้เทววิทยาของเราถูกต้อง ไม่ใช่แค่ในเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูเท่านั้น แต่รวมถึงเรื่องอื่นๆ ด้วย จากนั้นจึงทำให้พฤติกรรมของเราสอดคล้องกับเทววิทยาของเรา ไม่เพียงแต่เปาโลจะกล่าวถึงเทววิทยาของพวกเขาตลอดจดหมายฉบับนี้เท่านั้น แต่เปาโลยังเตือนพวกเขาถึงตัวอย่างพฤติกรรมคริสเตียนที่ถูกต้องของเขาเองในข้อ 7-9 เกี่ยวกับวิธีที่เขาและสหายดำเนินชีวิตท่ามกลางพวกเขาเป็นแบบอย่างให้พวกเขาทุกคนใฝ่ฝันที่จะทำตาม พวกเขาไม่ใช่พวกยุ่งวุ่นวายที่ขี้เกียจ เขาไม่ได้โอ้อวด แต่เป็นเพียงตัวอย่างจากชีวิตของเขาและสหายที่รับใช้ของเขาเท่านั้น เขาต้องการให้พวกเขายุ่งวุ่นวายที่หลงผิดทางเทววิทยาเหล่านี้ได้รับแรงบันดาลใจจากเทววิทยาที่ถูกต้อง เพื่อดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ดังนั้น นั่นคือสองส่วนแรกของวิธีแก้ปัญหาที่มุ่งเป้าไปที่พวกเขายุ่งวุ่นวาย: การแก้ไขเทววิทยาและพฤติกรรมของพวกเขา

และยังมีอีกส่วนที่สามของวิธีแก้ปัญหา ซึ่งมุ่งเป้าไปที่ผู้เชื่อที่ผิดหวังจากพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้อื่น พวกเขามีส่วนที่ต้องทำอย่างดี เปาโลกล่าวว่าพวกเขาควร “อยู่ห่างจากผู้เชื่อทุกคนที่เกียจคร้านและก่อความวุ่นวาย…และอย่าคบหาสมาคมกับพวกเขา” (ข้อ 6 และ 14) ผลลัพธ์ที่ต้องการคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ดีจะรู้สึก “ละอายใจ” (ข้อ 14) และด้วยเหตุนี้จึงได้รับแรงบันดาลใจให้แก้ไขพฤติกรรมของตนมากขึ้น

ข้อความสุดท้ายเกี่ยวกับการไม่คบหาสมาคมกับคนยุ่งเรื่องชาวบ้านฟังดูเหมือนดัดสัน/ไม่รัก ซึ่งฉันเชื่อว่าพระคัมภีร์สอนว่าเป็นหนึ่งในสิ่งที่เราอยากหลีกเลี่ยง ดังนั้น คำแนะนำของเปาโลเกี่ยวกับวิธีแยกตัวจากคนอื่นๆ จึงยากที่เราจะเข้าใจ เพราะไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นความรักหรือความสามัคคี แต่มีสองสิ่งที่เราต้องจำเกี่ยวกับเรื่องนี้

ประการแรก ความรักไม่ใช่การอดทนต่อพฤติกรรมที่ยอมรับไม่ได้อย่างไม่มีการสิ้นสุด ความสามัคคีไม่ได้มาจากการอดทนต่อความเชื่อและพฤติกรรมที่ไม่ดีอย่างไม่มีการสิ้นสุด ดังนั้น การแยกตัวจึงไม่ใช่การไม่รัก หากความรักเป็นเพียงการอดทนอย่างไม่มีการสิ้นสุด พระเยซูจะไม่มีวันเดินบนพื้นโลกและกลายเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนเพียงครั้งเดียวตลอดกาล หากความรักคือการอดทน บาปและพฤติกรรมที่ไม่ดีก็จะไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับพระเจ้า พระองค์จะไม่ตัดสินมัน พระเจ้าจะแค่ “อดทน” ต่อมัน แต่พระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนั้น พระองค์ทรงรักเรามากเกินกว่าจะยอมให้เราดำเนินชีวิตในบาป ประพฤติตัวไม่ดี และเชื่อผิดๆ ต่อไป

ในทำนองเดียวกัน เราเห็นเปาโลกล่าวว่าการอยู่ร่วมกัน อดทนต่อเทววิทยาและพฤติกรรมไม่ดีที่ยอมรับไม่ได้นี้เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ มันไม่ทำให้เกิดความสามัคคี และทำลายข้อความของพระกิตติคุณ ทำลายพยานของคริสตจักรเกี่ยวกับพระคุณและความจริงของพระเยซู ดังนั้น เปาโลจึงบอกพวกเขาให้ถอยห่างจากพวกยุ่งเรื่องชาวบ้านที่มีเทววิทยาที่ไม่ดีเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู

แต่มีคำเตือนสำหรับพวกเขาเกี่ยวกับวิธีการทำเช่นนี้ ดังนั้น ประการที่สอง เปาโลบอกพวกเขาให้มองพวกยุ่งเรื่องชาวบ้านไม่ใช่ศัตรู แต่ให้ “ตักเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนเพื่อนผู้เชื่อด้วยกัน” (ข้อ 15) แท้จริงแล้วคือ

“เหมือนพี่น้อง” ดังนั้นเมื่อเปาโลเขียนว่า “จงเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนพี่น้อง” หรือ “จงเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนผู้เชื่อด้วยกัน” เขากำลังเตือนพวกเขาว่าอย่าลืมว่าคนเหล่านี้ยังคงเป็นพี่น้องในพระคริสต์ของคุณ แม้ว่าหลักเทววิทยาของพวกเขาจะไม่สอดคล้องกันและแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ประพฤติตนเหมือนผู้ติดตามพระเยซู พวกเขาไม่ใช่ศัตรู”

บทเรียนนี้เรียนรู้ได้จากความสัมพันธ์มากมาย แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตแต่งงาน ใครก็ตามที่แต่งงานกันมา...หนึ่งวันรู้ว่าคุณต้องเตือนตัวเองเป็นระยะๆ ว่าคุณสมรสของคุณไม่ใช่ศัตรู ฉันสงสัยว่าทุกเช้าเกวนจะเริ่มต้นวันใหม่ด้วยการพูดกับตัวเองว่า “ไบรอันไม่ใช่ศัตรู ไบรอันไม่ใช่ศัตรู...” ดังนั้น พอลกำลังบอกว่า “แม้ว่าฉันจะแนะนำให้คุณกำหนดขอบเขตกับพวกเขา แยกจากพวกเขาสักพัก... แต่คุณก็ควรจัดการกับเรื่องนั้นในลักษณะที่พวกเขารู้ว่าพวกเขาเป็นที่รัก และคุณต้องการให้พวกเขาอยู่ในทีมของคุณเมื่อพวกเขาจัดการกับหลักเทววิทยาและพฤติกรรมของพวกเขาได้ พวกเขาไม่ใช่ศัตรู พวกเขาก็คือมนุษย์เหมือนกับคุณ”

นี่คือด้าน “พระคุณ” ของความรัก พระเจ้าคือความรัก พระเยซูคือพระเจ้าที่เสด็จมาหาเราในเนื้อหนัง และพระกิตติคุณของยอห์นบอกเราว่าพระเยซูเสด็จมาอย่างเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง พระคุณและความจริงเป็นสองด้านของความรัก ความจริงที่ยากจะยอมรับก็คือ จำเป็นต้องแยกกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มนี้ออกจากกันในคริสตจักร แต่ต้องแยกกันด้วยพระคุณ นั่นคือสิ่งที่เปาโลกำลังพูดในทั้งหมดนี้ และเราคริสเตียนในปัจจุบันจะมีอิทธิพลต่อโลกของเรามากขึ้นด้วยข่าวสารพระกิตติคุณหากเราจำทั้งสองส่วนของความรักได้ นั่นคือพระคุณและความจริง เป็นเรื่องง่ายที่จะเน้นย้ำส่วนใดส่วนหนึ่งมากเกินไป จนเกือบลืมส่วนใดส่วนหนึ่งไป

ดังที่คาดไว้ พระเยซูเป็นแบบอย่างของส่วนที่สามนี้ พระองค์ทรงมีทางสำหรับเรา และทรงเชิญชวนให้เราทำตามพระองค์ ตัวอย่างเช่น ในยอห์น 8 พระเยซูตรัสกับกลุ่มผู้นำศาสนาที่ต้องการขว้างหินใส่ผู้หญิงคนหนึ่งเพราะการล่วงประเวณีของเธอ (พวกเขาไม่ได้พาผู้ชายคนนั้นมา...นั่นเป็นคำเทศนาอีกบทหนึ่ง) และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ผู้ใดไม่มีบาป จงขว้างหินทิ้งไป” พวกเขาทั้งหมดเดินจากไปโดยไม่ขว้างหินแม้แต่ก้อนเดียว พระเยซูทรงถามเธอว่า “ใครจะเหลือที่จะประณามเธออีก” เธอกล่าวว่า “ไม่มีใคร” และพระเยซูทรงตอบว่า “ถ้าอย่างนั้น ฉันก็จะไม่ประณามเธอเหมือนกัน” และหลายคนก็พูดว่า “ดูสิ พระเยซูทรงเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักและพระคุณ ไม่มีการประณาม ไม่มีการตัดสิน” แต่หลายคนลืมหรือไม่รู้ว่พระองค์ตรัสกับเธอว่า “จงไปและละทิ้งชีวิตแห่งบาปของเธอ” อย่างที่พระองค์ตรัสว่า “จงละทิ้งชีวิตแห่งบาปของเธอ” การล่วงประเวณีครั้งนี้อาจไม่ใช่แค่ครั้งเดียวสำหรับเธอ แต่อาจเป็นโสเภณี ดังนั้น พระเยซูจึงไม่ยอมให้บาปเกิดขึ้น แต่เขาปฏิบัติกับเธอเหมือนน้องสาว – ด้วยความรักและความเคารพ นี่คือนิสัยที่เราควรรักผู้อื่นที่เราไม่เห็นตรงกัน

ดังนั้น สิ่งที่เราเห็นในข้อความนี้และตลอดทั้งจดหมายนี้ มีสองสิ่ง ประการแรก การมีเทววิทยาที่สอดคล้องกับพระเยซูเป็นพื้นฐาน ไม่มีใครสมบูรณ์แบบในเทววิทยาของตนเองและความเชื่อทางเทววิทยาของเรา – และความเชื่อเหล่านั้นมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์...แต่ยังคงต้องยึดมั่นด้วยความถ่อมตน ดังนั้น

ภายในคริสตจักรของเราและภายในนิกายของเรา เราต้องการให้มีเทววิทยาที่สม่ำเสมอ มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์ และมีพระเยซูเป็นศูนย์กลาง ศิษยาภิบาลและเจ้าหน้าที่ ผู้อาวุโส มัคทายก และผู้นำคริสตจักรคนอื่นๆ เช่น ผู้ที่สอนชั้นเรียนการเป็นสาวกหรือเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้คนในศรัทธา... สิ่งสำคัญคือผู้คนเหล่านี้ต้องเห็นด้วยกับความเชื่อทางเทววิทยาลัทธิของเรา ศิษยาภิบาล/ผู้นำคริสตจักร/มัคทายกต้องปฏิญาณตนเพื่อรักษาความเชื่อเหล่านี้ ความเชื่อหลักของเราอยู่ในเว็บไซต์ของเรา นิกายของเรามี "หลักคำสอนสำคัญ" หลายประการที่ความเชื่อของคริสตจักรของเราสอดคล้องกัน และเราให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาไว้เช่นกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เรามีศูนย์กลางทางเทววิทยาอยู่ที่พระเยซู

ประการที่สอง: เราต้องการให้พฤติกรรมของเราไหลออกมาจากหลักเทววิทยานั้น การทำเช่นนั้นอาจหมายถึงการเสียสละความภาคภูมิใจบางส่วน เพราะบ่อยครั้งที่พระเยซูและพระคัมภีร์เรียกร้องให้เราดำเนินชีวิตไม่ใช่แบบที่เราต้องการ แต่เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของการติดตามพระเยซู เราจะทิ้งความภาคภูมิใจและความปรารถนาที่จะเป็นเจ้านายของชีวิตของเราเอง และปล่อยให้พระองค์เป็นเจ้านายของชีวิตของเราแทน เราปล่อยให้พระวจนะของพระองค์สั่งสอนเราเกี่ยวกับความเชื่อและพฤติกรรมของเรา นั่นไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป เช่นเดียวกับที่เปาโลสอนพวกเขาให้แยกจากกันชั่วคราวซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ความรักมักจะไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องใช้ความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามตามที่เปาโลเขียนไว้ในข้อนี้ การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซู การกระทำแห่งความรักขั้นสุดท้ายของพระองค์นั้นไม่ง่ายเลย พระองค์ทรงรับบาปของเราและลงโทษบาปของเราในขณะที่ถูกแขวนบนไม้กางเขน และนั่นไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อย่าแสวงหาเป็นว่าความรักเป็นเรื่องง่ายหรือเลื่อนลอย เพราะไม่เช่นนั้นเราจะล่อเลียนความรักที่พระเยซูมีต่อเรา บางครั้งความรักนั้นทำได้ยากจริงๆ สิ่งสำคัญคือชีวิตประจำวันของเรามีรากฐานมาจากพระเยซูและหลักเทววิทยาที่ถูกต้องซึ่งมาจากพระคัมภีร์ เพื่อที่ชีวิตของเราจะดูเหมือนกับพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ: เต็มไปด้วยพระคุณและความจริง และนั่นคือการแสดงพระกิตติคุณที่น่าดึงดูดใจและมีเสน่ห์ที่จะนำผู้คนไปสู่เส้นทางสู่พระเยซู

การดำเนินชีวิตเป็นสาวกนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย คำแนะนำของเปาโลถึงพวกเขาไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็เหมือนกับพระคริสต์ ช่วยให้เราเดินอยู่บนเส้นทางของการติดตามพระเยซู ในท้ายที่สุดนี่คือสิ่งที่เราถูกเรียกให้ทำในชีวิตนี้ เรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดาของเราผ่านทางความเชื่อในพระเยซูพระบุตร และได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ และเราต้องการให้คนอื่นๆ มาพร้อมกับเราและรู้จักพระเยซูในฐานะพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน นั่นคือพันธกิจของพระเยซู และพระองค์ไม่ใช่คนยุ่งวุ่นวาย และพระองค์เชื่อเชิญเราให้ร่วมพันธกิจเดียวกันนี้ แต่ตามที่เปาโลกล่าวไว้ในข้อ 5 และฉันอยากจะปิดท้ายด้วยคำพูดเหล่านี้ที่ดูเหมือนว่าจะเป็นตอนจบของจดหมาย และเมื่อพิจารณาถึงเวลาแล้ว บางทีคุณอาจอยากให้เป็นตอนจบของจดหมาย...แต่คำพูดเหล่านี้ให้กำลังใจเราในการดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซู...พระองค์เขียนว่า "ขอพระเจ้าทรงชี้แนะใจของคุณให้เข้าถึงความรักของพระเจ้าและความเพียรพยายามของพระคริสต์" พระเจ้าจะทรงทำการในตัวคุณและผ่านคุณ -

พระองค์ทรงชื่อสัตย์เช่นเดียวกับที่เปาโลเขียนในข้อนี้ - ขณะที่เราใช้ชีวิตเพื่อพระองค์ทุกๆ วัน
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน